

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDĚLNÍČEK

**Benefiční koncert v kostele svatého Martina
v Dolním Benešově v neděli 3. července v 16 hodin**

Srpen 2016

Děkování u tlačítek...

Máme možná velikou výhodu proti našim předkům, protože žijeme v době, kdy důležitou součástí našeho života jsou tlačítka, kterým jsme ještě nedávno říkali „knoflíky“ a nemysleli jsme ty u svetru nebo košile.

Tak si představte následující situaci: např. v některé zemi střední Afriky vedou mezi sebou válku kmenová společenství a projeví se to mimo jiné i tím, že jednoho (asi ne zrovna krásného) dne tam ozbrojený oddíl zmasakroval celou misijní stanici, kterou již přes jedno století vedou křesťanští misionáři. Zůstanou pouze mrtví muži, ženy a děti – bez rozdílu. No to je přece hrůza. Ještě, že je to od nás tak daleko – asi 9000 kilometrů! Nakonec, když by se taková zpráva objevila v televizi, raději zmáčknou tlačítko na ovladači a pustím si jiný program. Bohu díky!

Anebo se dozvídám informace, že se mnoho lidí potopilo i s loděmi ve Středozezemním moři, protože loď byla většinou přetížená nebo byla v ne zrovna dokonalém technickém stavu. Je mi to líto, a tak raději zmáčknou knoflík a přepnu to na něco jiného. Ještě, že je to od nás tak daleko – přes 2000 kilometrů. A také je dobře, že nemáme moře. Bohu díky!

Nice – takové krásné místo. Tam jsem se chtěl jednou podívat. Momentálně se ve mně míchá a bije zvědavost s odporem, když na obrazovce vidím spoustu přejetých a zakrytých těl lidí všeho věku. Ne, na to se dívat nebudu. Kde je ten ovladač? Zmáčknou knoflík a spravím si náladu něčím jiným. Ještě, že je to od nás tak daleko – asi 1500 kilometrů! Naštěstí máme u nás dálniční kamery a ozbrojené složky státu. Bohu díky! Cvak, přepnuto.

Povodně – to musí být hrozné, když se vám bahnitá voda valí obývánkem a mrkev s cibulí na záhonku jsou zničené. Ještě, že bydlíme na kopci. Ještě, že ty povodně byly tak daleko – asi 100 kilometrů od nás. S radostí přepnu na seriál o vaření (i když musím přiznat, že tam spíše hledám ty hádky zúčastněných, než nějaké recepty). Ještě, že řeka je až za našimi rybníky. Bohu díky!

No to snad není pravda. U sousedů byli v noci zloději a ukradli jim nějaké šperky a finanční hotovost. A jakou zanechali škodu na rozbitých dveřích a nábytku... A soused je od nás jen 100 metrů. Tady sice nic knoflíkem nevympnu, ale zkusím na to nemyslet. Ještě, že máme novou bránu a bezpečnostní zámek ve dveřích. Bohu díky!

Minulý týden mi přišla dcera domů s pláčem, že prý od ní chce odejít manžel, že si našel jinou. A to mají tři děti. Něco takového v naší rodině? Já snad toho holomka „zeťáka“ přerazím. Až přijde, otevřu dveře a vyhodím ho ven. Takové věci se snad ani neodpouštějí, ne? Nebo co myslíte vy.

Pane Bože, nemáš tam, prosím, nějaký knoflík, abych to všechno vypnul nebo přepnul?

PKF

Zájezd na Turzovku 26.7.2016

V úterý 26.7.2016 jsme se s dalšími poutníky vydali na poutní zájezd na Slovensko. Na Turzovce – kde byl nedávno postaven nový kostel – byla sloužena mše svatá, kde jsem s bratrem ministroval. Při této mši svaté, kterou celebroulo pět kněží spolu s naším otcem Pavlem, byli přítomni Češi a Slováci, ať už u oltáře nebo v lavicích. Po mši se někteří poutníci vydali na cestu ke kapličce, kde jsme minule měli mši svatou. V ní jsme se my, ministranti, na místě pomodlili za služebníky boží v našem městě (je dobré, když se ministranti za sebe modlí). Po zpáteční cestě jsme se zastavili na Čeladné, kde stojí tzv. ruský kostelík zasvěcený sv. Prokopovi a sv. Barboře, a ve kterém stál pětipatrový ikonostaz. Tam jsme se pomodlili Bavorskou litanii. Poté jsme se zastavili v cukrárně na zákusek nebo na kávu a odjeli jsme domů. Přijeli jsme domů v dobré náladě. Příště pojedou zase.

AH

*Řeckokatolický kostelík sv. Prokopa a Barbory
v Kunčičích pod Ondřejníkem,
pocházející ze 17. a 18. Století,
dovezený z Podkarpatské Rusi.*

*Nový kostel Panny Marie
Matky Círky Na Turzovce
Při svěcení 4. října 2015
byly do oltáře uloženy
mimo jiné i relikvie
sv. Jana Pavla II
. a sv. Marie Goetti.*

Duchovní památky – pod dohledem milostného obrazu

Pár kilometrů od Olomouce se zdvihá Svatý Kopeček. To platí doslova, protože jeho vrchol leží přibližně o sto šedesát metrů výš než centrum hanácké metropole. Při pohledu z dálky zapadá silueta Svatého Kopečku do mírně zvlněné linie Nížkého Jeseníku zvolna stoupajícího z údolní nivy řeky Moravy. Jeho rozpoznání je snadné – září na něm široké průčelí baziliky Navštívení Panny Marie.

Svatý Kopeček patří na Moravě k nejznámějším poutním místům a spolu se Svatým Hostýnem a Velehradem tvoří propojenou trojici poutních cest, jak jsme se o tom mohli dočíst v posledním Nedělníčku. Přijít na Svatý Kopeček lze samozřejmě i jindy a jinak než jen o pouti. Poutníci mohou vystoupit z autobusu nebo auta už v obci Samotíšky. Odtud se pak vydají slavnou prastarou, leč notně omlazenou alejí, kterou lemují zastavení křížové cesty - vysoké barokní sloupy se sochami. Když se před očima příchozích konečně vyhoupne celé západní průčelí baziliky doplněné po stranách o severní a jižní křídlo rezidence, je to pohled velmi působivý. Na konci aleje vlevo od cesty stojí kamenný kříž. Anežka a Jiří Skládalovi ho nechali zhotovit roku 1900 nejen „ku cti a chvále boží,“ ale také z prosté lidské radosti nad narozením vnuka. Ten se jmenoval Jiří Wolker. Za svými prarodiči jezdíval velmi často z rodného Prostějova a pak z Prahy.

..... „od narození až do let dvaceti.“ Tak píše ve své rozsáhlé básni Svatý Kopeček uzavírající sbírku Host do domu.

Svatý Kopeček má i svého slavného uměleckého rodáka. Pocházel odtud malíř, grafik a ilustrátor Karel Svolinský. O 301 let před ním v roce 1595 se v Samotíškách narodil Jan Andryšek, muž, který stál u počátku tradice poutního místa na Svatém Kopečku. Jan se oženil, založil si obchod s vínem a učinil slib, že zbohatne-li, postaví kapličku Panně Marii. K penězům dědictvím přišel, se splněním slibu však otálel. Dvakrát se mu musela Panna Maria ve snu připomenout. Při jedné cestě se ve sněhové vánici ocitl na místě prozářeném zázračným světlem, které vypadalo jak v oněch snech. Zjistil, že leží na pozemku premonstrátského kláštera v Hradisku. Tím vzniklo dodnes trvající spojení poutního místa s premonstráty. Andryšek na místě konečně vystavěl slibovanou kapli, která byla vysvěcena v roce 1633. To už v ní stál na oltáři milostný mariánský obraz, pouhých 39 cm vysoký opukový reliéf Panny Marie s Ježíškem na pravé ruce, který se natahuje po jablku, jež drží jeho matka v levé ruce. Podle legendy ho přinesli neznámí poutníci, kteří si kapli sami otevřeli a po odevzdání obrazu zase zmizeli.

Během třicetileté války kaple vyhořela a reliéf zmizel. Andryškovu se potřetí zjevila Panna Maria a on s pomocí premonstrátů kapli obnovil. Stejně jako poprvé, i podruhé se zázračně objevil mariánský obraz – tentokrát ho přímo

Andrýskovi bez vysvětlení přinesl neznámý muž. Po skončení války počet poutníků vzrůstal. Andrýsek převedl kapli i svobodný dvůr v Samotiškách, z jehož výnosů kapli financoval, premonstrátům. Ti se pustili do výstavby nového velkého chrámu, jemuž musela nakonec ustoupit i původní kaple. Nový chrám byl vysvěcen v roce 1679 biskupem Karlem II. z Liechtensteinu. Na počátku 18. století byla ke kostelu z obou stran přistavena rezidence. Jedno křídlo bylo určeno kněžím, v druhém byly místnosti převora a slavnostní sály, které využíval při pobytu na Svatém Kopečku opat.

Při příležitosti stého výročí poutního místa se význačně proměny dočkal jednoduší interiéru kostela s podélně průchozími kaplemi po stranách. Tehdy vznikla krása, kterou můžeme obdivovat i dnes – štuková a plastická výzdoba i fresková výmalba presbytáře, klenby hlavní lodě a kopule. Hlavním architektem se stal italský sochař a štukatér Baltassare Fontana, který pracoval i v mateřském klášteře v Hradisku nebo v Olomouci v kostele sv. Michala a v arcibiskupském paláci.

O této jubilejní oslavě byl svatokopecký mariánský milostný obraz korunován římskými korunkami a olomoucký biskup Otto Honorius Egkh udělil Panně Marii Svatokopecké titul „Královna Moravy.“ Vyhlásil, že touto korunovací se stává Morava „královstvím mariánským.“ Akt korunování významných mariánských zobrazení byl u svatopetrské kapituly ve Vatikánu uzákoněn až počátkem 17. stol. Na našem území byly první dva mariánské obrazy korunovány v roce 1732. Prvenství patří Svaté Hoře u Příbrami, která Svatý Kopeček o několik měsíců „předběhla.“

Klášter Hradisko i svatokopecké převorství byly zrušeny za Josefa II. v roce 1784. Do prostor kláštera byla v roce 1802 přesunuta olomoucká vojenská nemocnice, která ve větší části jeho areálu sídlí dodnes. Na Svatý Kopeček se však premonstráti ze Strahovského kláštera v Praze opět vrátili. Poprvé to bylo v roce 1846 a podruhé roku 1990.

Prašivá je milé místo pro mnohé

„Sestra Země volá ke mně“

Tato věta, s podtitulem Péče o společný domov, se stala letošním motem každoročního diecézního setkání dětí na Prašivé v Beskydech, které se vždy koná hned na začátku prázdnin, letos tedy v pátek 1. července.

Od nás se vypravil autobus s poutničky (i některými rodiči) z Bohuslavic, Bělé, Chuchelné a Dolního Benešova, vedený paní katechetkou Olgou Stuchlou, která se o různorodou skupinu báječně starala a umdlévajícím (po strmé cestě nahoru i zpět) dodávala elán, takže i ty nejmenší (čtyřleté) děti statečně šlapaly.

Tradicí setkání je dopolední mše svatá v areálu Kamenité, sloužená otcem biskupem, který si ji ani letos nenechal ujít, a kněžími z celé diecéze. Sem děti přinesly dary, jimiž byly ponožky, kartáčky a zubní pasty pro lidi, kteří ušli kus cesty. V obci Vyšší Lhoty, kde se areál nachází, totiž stojí uprchlický tábor a část této sbírky byla určena právě pro něj.

Další částí setkání je výstup na horu Prašivá, kde se nachází krásné prostranství, v jehož centru stojí poutní místo, dřevěný kostelík sv. Antonína. Kolem něj se v den setkání nacházejí různá stanoviště s aktivitami pro děti, což je další vítaná část programu. Letos jich bylo 22 a v duchu hlavního mota se nesly i jejich názvy, např. U vody, Na louce, V lese, V oblacích, U sv. Františka ...

Jestli Vás zajímají nejen názvy, ale i činnosti, pak vězte, že V klášterní kuchyni děti dostaly recept na ovesné placičky sestry Noemi; V domově mých snů se mohly zamyslet nad tím, co by nemělo chybět místu, které pro ně znamená domov; U stromu života přilepit lístky se jmény členů své rodiny a uvědomit si tak své kořeny a svůj lístek v koruně života; U ohniště ochutnat pečené brambory; U kytary chválit zpěvem Pána ... a spoustu dalšího. Myslím ale, že jen málokdo stihl obejít všechno, někteří rodiče by možná uvítali jen si tak lehnout doprostřed palouku a všeho dění a nechat děti, ať se baví, vyrábějí a pozorují, což mnozí udělali. Bylo to také místo pro setkávání starých známých a bylo tu spousta ruchu a zároveň klid uprostřed přírody na vrcholku hory.

Setkání končí vždy závěrečným požehnáním na louce u kostelíka, kterého jsme se ovšem nezúčastnili, protože náš doprovod, otec Pavel Kuchař z Dolního Benešova spěchal na mši ve své farnosti. Dostali jsme tedy požehání od něj v autobuse, aby nám to nebylo líto, a těšíme se, že příští rok pojedeme znova. Jak by ne, když pro některé děti to byl „nejlepší výlet z celých prázdnin“ (i když touto poutí teprve začaly ☺).

Marie Kotzurová, Bohuslavice

Výlet na Prašivou 1.7.2016

Ráno jsme asi všichni vstávali brzy, posnídali jsme a vyšli k hlavní škole, kde už přijel asi za dvě minuty autobus. Pak jsme vyrazili, až jsme dojeli na místo. Přijeli jsme do Vyšní Lhoty, tam jsme vyšli malý kopec, kde už potom začínala mše svatá. Přijel tam i biskup.

Potom asi v 11.30 skončila mše a dali jsme si řízek a chleba.

Ve 12.00 hodin to začalo – výstup na Prašivou. Až jsme tam došli, dali jsme si pauzu, protože ten kopec byl náročný, ale zvládli to všichni.

Pak tam na nás čekaly soutěže. Až jsme dosoutěžili, tak jsme si dali sraz a šli zase dolů. Bylo odpoledne horko, ale pak už to bylo lepší. Po cestě zpátky si někdo koupil kukuřici. A kolem 17.00 jsme byli doma.

Těším se, až tam pojedu, byl to fajn výlet.

PS. Děkujeme biskupovi, že tam přijel, a také paní katechetce i všem, kdo to pořádali a kdo jeli s námi.

LD (12 let)

Krásné nedělní odpoledne...

První prázdninové nedělní odpoledne mi přineslo nevšední zážitek. Možná i všem těm, kteří byli na benefičním koncertu v našem kostele sv. Martina, který připravil a zorganizoval mladý muž Šimon Koska. Když jsem se chystala na koncert, říkala jsem si, kdo ví, co hoši zorganizují, neboť oni – tedy myslím sourozenci Koskovi (chlapecká část rodiny) – vždycky něčím překvapí. Byla jsem plná očekávání, co to bude. A že také bylo.

Ruch kolem kostela mi naznačoval, že to bude asi jiné, výjimečné. Mladí lidé, tedy muzikanti, se scházeli na farním dvoře a bylo jich čím dál více. To už mi ukazovalo, že půjde o něco většího. K mému údivu byl kostel kolem 16. hodiny skoro plný. Jsem ráda, když je v našem chrámu při koncertech hodně lidí, evokuje mi to dolnobenešovskou pospolitost, jsem jaksi vnitřně pyšná na to, že patřím právě tam. Mám dobrý pocit. Jako bychom se na něčem společně podíleli, záleží nám na tom. A pak to začalo.

Příjemný úvod nám obstaral náš pan farář. A jak už je u něj zvykem, příjemně nás naladil. Mě osobně tedy velmi, neboť jsem mohla přemýšlet o mnoha významovém slovu „brána“ v širším kontextu. I přesto, že tento koncert, nebo lépe řečeno jeho výtěžek, měl přispět k zaplacení vstupní brány, jak nám posléze oznámil Šimon Koska. Já si v kostele pod pojmem brána představuji třeba bránu k nebesům, nebo bránu do lidského nitra. Toto slovo má pro mě hluboký duchovní rozměr. Celý koncert moderoval jeho „stvořitel“ Šimon Koska. Velmi lehce, neformálně, mile. Ke každému hudebníkovi něco řekl, čímž je nám velmi přiblížil. Také si mohl dovolit nějaké pikantnosti, protože to většinou byli jeho kamarádi z konzervatoře, kde mimo jiné – při všech studiích, které zvládá – letos odmaturoval.

Skladby měl poskládány tak, aby vše mělo vzestupnou tendenci, abychom my všichni byli neustále překvapováni. Také mě velmi mile překvapil Kryštof Koska, jako dirigent. A to bude teprve příští rok maturovat na konzervatoři v Brně. Od pěti hudebníků – violoncellistů – jsme se postupně dostali až k tělesu, které čítalo hodně přes třicet lidí, vesměs mladých, i když se objevily známé tváře bývalých pedagogů ZUŠ z Hlučína.

Všichni hráli tak lehce, šťastně, sledovali dirigenta a šibalským úsměvem dávali i mu najevo, jak je dobrý. Termín koncertu byl, jak je vidět, zvolen velmi dobře, protože všichni mají po zkouškách, čili ještě

všechno umí a mají vidinu dvouměsíčního volna v podobě prázdnin. A to všechno přispívá k tomu, že si můžou říci: „teď jsem tady a budu hrát jen pro vás.“

Cítila jsem se úžasně, emoce mnou cloumaly, především při připomnění si, že někteří byli ještě před nedávnem žáky naší školy, takže je znám prakticky od první třídy. Znovu jsem si uvědomila, co dokážou mladí lidé, mají-li v dětství vedení po cestě s jasným směrem, dohlédnutím na maják a návratem do svého hnízda. Koncert gradoval skladbou Ludwiga van Beethovena Egmond Op. 84. Dlouhý potlesk vynesl i přídavek. Kolik pozitivní energie, úsměvů a radosti nám toto hudební mistrovství mladých lidí dalo. Otevřeli jsme svá srdce, otevřely se brány emocí a společná radost naplnila chrám. Nádherný kulturní a duchovní zážitek. Děkuji jménem všech, zejména pak organizátorům a „stvořitelům“ této události.

PS: Po koncertu byli všichni pozváni na farní dvůr, kde se ještě hrálo a bylo něco k zakousnutí a k pití. Tam už jsem nebyla, takže pouze z doslechu. Sedělo se až do 22 hodin, někteří až přes půlnoc. Prý bylo vybráno kolem deseti tisíc korun. Pro mne to byl *DEN KULTURY* v Dolním Benešově.

Marie Sovíková

MANŽELSKÁ SETKÁNÍ 2016 –VELEHRAD

V sobotu 8.7 v ranních hodinách jsme nasedli do bílé "limuzíny" a vyrazili na cestu směrem k Velehradu. Na to, že řidič byl jen KUCHAR a žádný „prosík“, naše cesta byla hladká a skoro bez problému. Po cca dvou hodinách jsme dorazili na místo a lidé nás tam přivítali doslova s otevřenou náručí. Všichni byli neskutečně milí a vstřícní a hned se nás ujali a ukázali, kde co leží a jak to tam chodí. Už první den odpoledne jsme se my PEČOUNI (mladí lidé, kteří se dobrovolně starají o děti manželů na MS) seznámili s dětmi, o které jsme se měli celý kurz starat a opatrovat je jako oko v hlavě, aby si rodiče mohli v klidu vyslechnout přednášky o manželství a soužití s partnerem v něm, užít si společenský večer a nakonec i obnovu manželského slibu.

Všichni jsme se snažili, aby se děti ani minutku nenudily a co nejvíce se zabavily. Naskytlo se hned několik možností, jako je herna, procházky, filmy, krmení kačenek na rybníku nebo hraní si na hřišti. Hlídalo se občas i večer, takže jsme strávili praktický celý den se svými svěřenci a mohli si vyzkoušet jaké to je být rodičem nanečisto. Já osobně jsem to poznala, když jsem hlídala tři sourozence, když jsem jednomu oblékla botičky, druhý chtěl mezi tím chvilku ponosit v náručí a třetí do toho potřeboval udělat pití. Než jsem se však stačila vrátit k tomu prvnímu, měl ty botičky zase sundané ☺.

Kromě těchto povinností byla pro nás připravená i zábava, a to ve formě volejbalového a fotbalového zápasu, společných her a filmů, návštěva cukrárny nebo prohlídka baziliky. Samozřejmě nechyběla ani duchovní část v podobě mší svatých, adorací a také společných modliteb, kde si každý z nás jistě mohl prohloubit svou víru a mohl chvilku popřemýšlet nad vším, co ho trápí.

Za těch pár dní se z nás vytvořila super parta plná úžasných lidí, sama jsem potkala několik lidiček, se kterými jsem si povídala sotva 5 minut a už jsem měla pocit, že se známe celý život.

Poslední páteční večer na nás ale přišel smutek, všichni jsme se začali už loučit se svými novými přáteli, ale i dětmi, které nám za ten týden neskutečně přirostly k srdci, a to tak, že nám ukápló i pár slziček. V sobotu ráno se všichni začali rozjíždět do svých domovů, nabití optimismem a radostí z toho, že tu mohli být. Byl to opravdu mimořádný týden a nezbývá nic jiného než děkovat Bohu, že něco takové nám vůbec dopřál.

AK

Světci - více, či méně známí

SVATÁ HELENA - císařovna

18. srpna

Narodila se kolem r. 255 v Bithýnii, dnešním Turecku.

Zemřela: 18. srpna 330 v Nikomedii, dnešní Izmit, Turecko.

Je patronkou Frankfurtu, Pesara a Ascoli; biskupství trevírského, bamberského a basilejského;

Je také patronkou - barvířů a vlásenkářů; dolů; kopačů pokladů; proti blesku a ohni; k nalezení ztracených předmětů; k odhalení krádeží

Obrázek je z knihy *Leben der Heiligen Gottes* 1880

Ve východních zobrazeních se Helena objevuje většinou se svým synem, oba nesou věnec.

Zobrazení Heleny jsou na Východě známa od 9. století. V západním umění je císařovna znázorňována od 12. století, téměř vždy s císařskou korunou a modelem kostela anebo s hřeby (zakládání kostelů a nalezení kříže).

Každý návštěvník Říma projde během svého pobytu ve věčném městě kolem pahorku Kapitol. Téměř každý také na něj vystoupí a potěší se pohledem na Emanuelův národní památník, dozadu na Forum Romanum, ležící mu u nohou.

Málokterí však si všimnou prostého kostela se středověkou fasádou, který leží jen několik metrů vedle budov na Kapitolu: S. Maria in Aracoeli. Avšak návštěva chrámu, k němuž vede mohutné venkovní schodiště se 122 stupni, se vyplatí.

Nejpozoruhodnější v chrámě je malá, osmisloupová kaple v prvním příčném křídle kostela je zasvěcena Heleně, římské císařovně a matce Konstantina Velikého. V ozdobném náhrobku se chovají v porfyrové urně Heleniny ostatky. Na další ostatky císařovny si činí nárok města Hautvillers a Paříž ve Francii stejně jako Trevír. Helena, dcera pohanského hostinského, se narodila kolem r. 255 v tehdejší Bithýnii, na severozápadním pobřeží dnešního Turecka. Z jejího vztahu k pozdějšímu císaři Konstantinovi I. Chlorovi pochází syn Konstantin, který vešel do historie jako „Veliký“. Císař Konstantin přijal sice svátost křtu teprve r. 337 na smrtelné posteli, avšak ke křesťanství se stavěl – po krutém pronásledování křesťanů od svých předchůdců – vždy přátelsky. Helena se obrátila už r. 312 a dala se pokřtít. Horlivě se pak snažila žít křesťansky. Za pomoci svého syna dala postavit četné velké kostely; tak se připisuje Heleně kostel sv. Kříže v Jeruzalémě, apoštolský kostel v Konstantinopoli a kostel Narození v Betlémě. Za zmínku stojí i stavba římského kostela S. Croce in Gerusalemme (Svatého Kříže v Jeruzalémě). Tato bazilika, jedna ze sedmi římských poutních kostelů, byla prý postavena na Heleniny prosby Konstantinem a sloužila jako místo uložení Kristova kříže, který objevila Helena r. 326 v Jeruzalémě. Dnes prochází návštěvník z Heleniny kaple, uložené pod zemí, do takzvané kaple ostatků, která nabízí několik nejcennějších pokladů římsko-katolické církve: tři úlomky sv. kříže, kus nápisu (INRI) a článek prstu „nevěřícího“ Tomáše. Císařovna Helena – její syn jí tento titul udělil r. 327 – prý přinesla ostatky apoštola Matěje do Trevíru. Helena zemřela sedm let před svým synem Konstantinem 18. srpna 330 v Nikomedii, dnešním Izmitu v západním Turecku.

(čerpáno z knihy Rok se svatými)

Marie Ohřálová

OSTROSTŘELBY II.

Utekly čtyři léta, dva měsíce a dvacet tři dnů... Z východní strany našeho zámku (dnes tedy Městského úřadu s obřadní síní a se Školní družinou) se znovu srocují na první pohled nenápadní velmi mladí muži, přesněji řečeno chlapci a dokonce i dívky, aby v nenápadnosti a tichosti prostředí, které zámecký park poskytuje, upevnili svůj radikalismus v ostrých střelbách ze vzduchových zbraní. Jsou slyšet polotiché instrukce, zaznívají povely a pak už jen rány a rány...

I přes povolení k využití tohoto prostoru z nejvyšších míst našeho města střelci zjišťují, že v oknech budovy se pohybují zapomenuté osoby s hadry a čisticími prostředky.

Ozývá se dotaz: „Že by změna programu střelby v podobě cílů – místo terče živá bytost?“ Ne! Spíše je to demonstrace statečnosti žen, které umýváním oken připravují prostory družiny a jídelny pro blížící se nový školní rok. Musíme dodat, že i přes „všudelétající“ odražené střely tyto ženy svou práci dokončily a vyklidily pozice bez zranění. Díky Bohu. Popis samotného průběhu nechávám na samotných účastnících. PKF

Ministřelby neboli ministranti nezahálejí:

Dne 28.7. jsme se zúčastnili s panem farářem střelení ze vzduchovky. Od fary jsme vyšli v 9:00 a šli jsme do zámeckého parku. Když jsme přišli, bylo zataženo, ale nepršelo. Mohli jsme střílet buď na terč, nebo na kovové panáčky. Byla tam vzduchovka s optikou i bez optiky. Náš nejmladší ministrant držel vzduchovku jako RPG. Celkem se této akce zúčastnilo 9 ministrantů a pan farář. Tato akce se nám hodně líbila a doufám, že bude více akcí tohoto typu. Odcházeli jsme v 11:20. Domů jsme přišli v 11:30.

Honzík Hudeczek a Sebík Duda

NEDĚLNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

MUŽ, KTERÝ HLEDAL ŠTĚSTÍ

Jen jednu věc měl v hlavě - chtěl najít štěstí. Giovambatista Torri na to myslel od malička. Když se ho zeptali: „Co budeš dělat, až budeš velký?“ odpovídal: „Budu fotbalista.“ Nebo“ „Budu zpěvák.“ Anebo: „Budu herec.“Připadalo mu, že tato povolání musí být plná štěstí. Cožpak se herci a zpěváci neustále zářivě neusmívají? Kdo by pochyboval o jejich štěstí?

Když Giovambatista trochu povyrosl, pochopil, že tím nejdůležitějším k dosažení štěstí jsou peníze. Dospěl a začal podnikat, vstoupil do světa obchodu. Ve dne v noci pracoval do úmoru a uspěl; stal se z něj boháč.

Všichni ho titulovali „commentatore“ a měli ho v úctě. On se však vůbec necítil šťastný.

Pronásledovalo ho pomyšlení, že ho někdo zdatnější může připravit o peníze a že se mu v jeho obchodě přestane dařit.

Jednou ho napadlo: „Štěstí spočívá v cestování. Všichni, kdo cestují, jsou šťastní.“

A tak si vyzvedl peníze a začal cestovat po celém světě. Viděl všechno, co bylo k vidění, nejméně šestatřicetkrát. Nakonec byl k smrti unavený a ani za mák šťastný.

Řekl si: „Co takhle být úspěšným spisovatelem? To je štěstí!“ Začal psát romány a tisícistránkové ságy. Během několika let se jeho knihy prodávaly po celém světě a on se stal slavným.

Jeho fotografie se dokonce objevila na první stránce prestižního týdeníku *Espresso*. Ale cítil se vyčerpaný, zklamaný, nespokojený, a hluboce nešťastný. Lidé četli jeho knihy, ale nebyl nikdo, pro koho by byl opravdu životně důležitý.

„Život nemá žádný smysl. Štěstí neexistuje,“ mumlal si pro sebe a v hlavě se mu kupily a přemítaly stále pochmurnější myšlenky. Nakonec dospěl k zoufalému rozhodnutí. Bylo by nejlepší vrhnout se pod vlak. Víceméně odhodlaný skoncovat se svým životem, který nepřináší štěstí, vydal se na železniční stanici, aby si vyhlédl vlak k uskutečnění svého záměru.

Byl tam několik minut, když přijel dlouhý vlak plný lidí vracejících se z práce. U nádražní lavičky se zastavila půvabná mladá žena a posadila se. V náručí držela čiperné dítě.

Z vlaku vystoupil mladý dělník s promaštěnou, utahanou brašnou přes rameno. Jakmile uviděl ženu a dítě, celý se rozzářil a zamířil k nim. Dítě k němu natáhlo ručičky a s úsměvem od ucha k uchu ho objalo kolem krku. Všichni tři se políbili s takovým potěšením, že trochu té radosti přešlo i na pana Torriho, který stál vedle.

Rodinka potom nastoupila do maličkého auta, motor se trochu zakuckal, a vůz se zařadil mezi ostatní odjíždějící auta a vzdálil se.

Tak Giovambattista Torri prohlédl a zjistil, že štěstí existuje. Do té doby měl smůlu, protože hledal na špatných místech.

PRO ZASMÁNÍ

V restauraci: „Pane vrchní, ta roštěnka je cítit kořalkou!“
Vrchní ustoupí o tři kroky a ptá se... „Ještě?“

V zaměstnání: Přejde zaměstnanec za šéfem a říká: „Pokud mi nepřidáte
na platu, řeknu ostatním, že jste mi přidal!“

U soudu: „Řekněte,“ ptá se soudce obžalovaného kapesního zloděje,
„vy jste si neuvědomil, že jde o cizí peníze?“
„Ne, byly mi tak povědomé.“

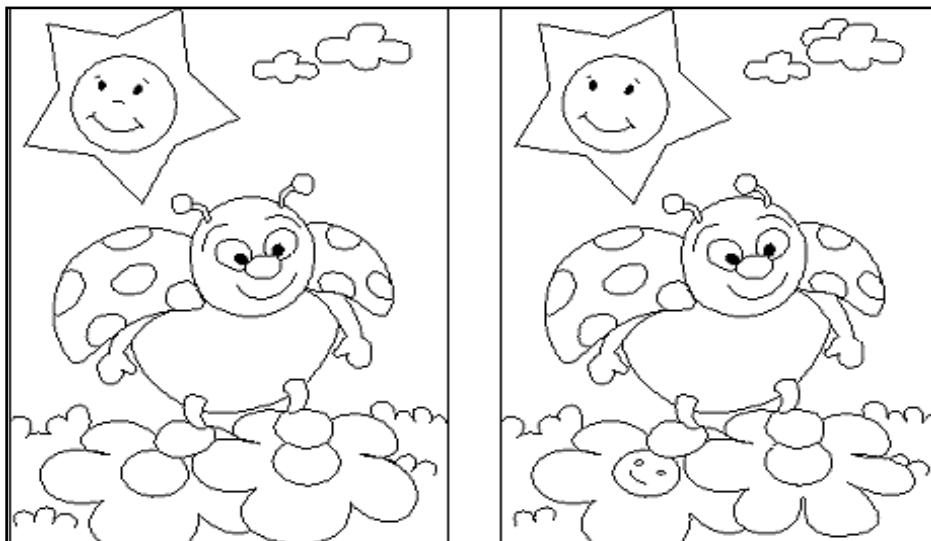
Doma: „Tatí, já už ten míč nechci, on není hodný.“
„A copak provedl, že není hodný?“
„Rozbil okno“

(Čerpáno z knihy *Nezbedův humor*)

Marie Ohrálová

Pro děti – najdi 5 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!! - DOPLŇOVAČKA

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K	K

1. nákladní prostor auta,
2. horní část stébel obilnin,
3. hlavní město Dánska,
4. části svící, 5. žnout,
6. domácí ženské jméno,
7. indianský člun, 8. řecký ostrov,
9. okolo,
10. vyznání víry, 11. lidově květina, 12. dřevitý porost.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 28. srpna !!!

Tajenka minulé doplňovačky zní „**LOUKY KVETOU.**“ Z 8. správných odpovědí, (4 z Dolního Benešova, 2 ze Zábřehu, 2 přespolní; z toho 3 v krabičce a 5 elektronicky), vylosoval pan farář tyto výherce:

1. cena – kniha - **Filip Luzar** – Zábřeh; **2. cena** – biblické karty – **Lucie Ohřálová** 10. Let – Vřesina; **3. cena** - magnetická záložka - **Erik Jordán** – Bolní Benešov

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejem

Udělej něco pro svou duši i tělo a vydej se spolu s námi na

PĚŠÍ POUŤ NA HRABYŇ

***dne 14. srpna 2016 ve 14.00 hodin
od kostela sv. Martina v Dolním Benešově.***

***14.00 hod. - požehnání poutníkům na farním dvoře
17.00 hod. - mše svatá za poutníky z Dolního
Benešova a Hati***

Pro zájemce je na zpáteční cestu zajištěn autobus.

Zveme všechny bez rozdílu věku.

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na srpen 2016

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.8.	19.15	Za Gertrudu Křížovou, manžela, syna a dvojce rodiče	
Út	9.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	10.8.	19.15	Za Josefa vavříňka, rodiče z obou stran, za živou a + rodinu	
Čt	11.8.	19.15	Za Edeltraudu Foltýnkovou, manžela a za duše, jimž se ned...	
So	13.8.	11.00	Svatba: Václav Kerlín + Pavlína Güntherová	
Ne	14.8.	7.00	Na poděkování za přijatá dobrodíní (55 let společného života)...	
Ne	14.8.	Záb 8.30	Za rodiče Radošovské, Barošové, syna a duše v očištění	
Ne	14.8.	10.00	Za Josefa Blokšu, manželku, syna, snachu a zetě	
Po	15.8.	18.00	Za + rodiče Josefa a Annu Večerkovy	
Út	16.8.	9.00 Ostrava	Za živé a + farníky a za + P.Aloise Čunderleho	
St	17.8.	18.00	Za + Josefa pavlíka, rodiče a přízeň	
Čt	18.8.	18.00		
Pá	19.8.	14.00	Na poděkování P.Bohu za 70 let života, dar zdraví, za živou ...	
So	20.8.	7.00	Za + Marii Ranošovou – měsíční	
Ne	21.8.	7.00	Za Kláru Gargulákovou (nedož.100 let), dva manžely a duše v ...	
Ne	21.8.	Záb 8.30	Za Růženu Drechslerovou, manžela a syna	
Ne	21.8.	10.00	Za Bernarda Štědrone a dvojce rodiče	
Po	22.8.	18.00	Za + Marii Drastíkovou, manžela, rodiče a sourozence	
Út	23.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	24.8.	18.00	Za + Lenku Moravcovou (nedož.40 let), za babičku Emu, děd. ...	
Čt	25.8.	18.00	Za Fredes Zeissovou (nedož.90 let),+ manžela, rodiče Hadám. ...	
So	27.8.	7.00	Na poděkování P.Bohu za obdržené milosti, dar zdraví,+ man....	
So	27.8.	11.00	Poděkování za 60 let společného života, za Leopoldu Jankov....	
So	27.8.	ČK 17.00	Za živé rodiny do ochrany boží	
Ne	28.8.	7.00		
Ne	28.8.	Záb 8.30	Za Leo Poštulku, dvojce rodiče a příbuzenstvo	
Ne	28.8.	10.00	Prosba o dary Ducha sv. pro žáky a studenty v novém škol. roce	
Po	29.8.	18.00	Za Annu Míketovou, rodiče a sestru	
Út	30.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	31.8.	18.00		
Čt	1.9.	18.00	Za Marii Chřibkovou, manžela, rodiče a příbuzenstvo	
Pá	2.9.	6.30		
Pá	2.9.	Záb 18.00	Za + matku, otce, manžela, syna a za živou rodinu	
So	3.9.	11.00	Poděkování za úrodu zemskou a prosba o boží požehnání pro ...	
Ne	4.9.	7.00	Na poděkování za dar zdraví, za + manžela Bernarda, za rodiče...	
Ne	4.9.	Záb 8.30	Za + rodiče Otípkovy, Zdražilovy, za živou a + rodinu	
Ne	4.9.	10.00	Na poděkování P.Bohu za dar života, zdraví...	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI SRPNU

Sbírka na OPRAVY
– neděle 21.8.2016

**At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.**

Srdečně vás zveme na

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU DOŽÍNKY

v sobotu 3. září 2016 na farním dvoře

11.00 hod. – mše svatá v kostele sv. Martina

od 13.00 hod. – program na nádvoří u fary

- *host*
- *občerstvení*
- *hudba*
- *program pro děti*

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypríána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku P. Mgr. Pavel Kuchař, farář a Marie Ohřálová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917